

INNBERETNING FOR UTGRAVNING AV STEINALDERLOKALITET PÅ KVESTAD, G.NR. 24, B.NR. 1, ÅS KOMMUNE, AKERSHUS

BAKGRUNN FOR UNDERSØKELSEN

Bakgrunnen for undersøkelsen var Akershus Veivesens vedtak om bygging av ny E6 mellom Vassum og Korsegården N, i Ås kommune. Trasevalget kom her i konflikt med flere tidligere registrerte steinalderlokaliteter, hvorav Kvestad, lok. 3, g.nr./b.nr. 24/1, ble liggende midt i veitraseen.

Kvestad, lok. 3 ligger like ovenfor lokaliteten Kvestad, lok. 2. Begge lokalitetene ble registrert av Bera Moseng i 1992, jfr. innberetning i Top.ark. Våren 1996 ble det videre foretatt en systematisk forundersøkelse i forkant av selve utgravningen, jfr. rapport av Lasse Jaksland i Top.ark.

TIDSRUM OG DELTAGERE

Undersøkelsen ble foretatt i tidsrommet 5.8. - 6.9.1996 og omfattet ca. 250 dagsverk. I den første uken av undersøkelsen foregikk felling av skog, maskinell avtorving og rydding av området parallelt med utgravningen av Kvestad lok. 2.

Deltagere var Evy Berg 3 uker og 2 dager (prosjektleder), Katherine Bless Karlsen 5 uker og 3 dager (feltleder I), Lars Andersson 2 dager (feltleder II), Per Erik G 4 uker og 2 dager (feltleder II), samt feltassistentene Laila Buskum 1 uke, Mette B 2 uker (?), Hege T H 4 uker og 2 dager, Esben Kobbestad 4 uker og 2 dager, Anne D O 4 uker og 2 dager, Unn P 3 uker og 2 dager, Jens R 5 uker og 2 dager, Ingunn M..... R 3 uker, Hanne D..... S 3 uker og 3 dager, Katrine T 3 uker og 2 dager og Hilde Vangstad 2 uker.

Maskinførerne ... hver ca. 3 dagsverk på lok. 3

TERRENG- OG LOKALITETSBEKRIVELSE

Lokaliteten ligger på en bred, N/S-orientert terrasse i en berglendt åsside på Ø-siden av en N/S-gående åsrygg. Vegetasjonen består av forholdsvis tett granskog med lite undervegetasjon. På selve terrassen besto bunnskiktet hovedsaklig av kvist og nedfalte grannåler. Langs bergknausene var granskogen iblandet enkelte bjørketrær med gress, mose og blåbærlyng i bunnen.

Boplassen ligger ca 67 m.o.h. På bosetningstidspunktet har den trolig ligget ved stranden på V-siden av en lang fjordarm, som har hatt havforbindelse med Oslofjorden i N, via Årungen og Bunnefjorden og endepunkt i S omtrent ved Korsegården. Med denne beliggenheten har man hatt god utsikt fra boplassen mot S, Ø og N over hele den sydlige, indre delen av fjorden.

Selve terrassen er avgrenset av åssiden i V og en bratt bergskrent i N og NØ ned mot Smedbølbekken og S-enden av Årungen. Mot Ø avgrenses den av lave N/S-gående bergknauser og i S av en slak S-vendt helling. Denne hellingen må på bosetningstidspunktet ha utgjort en langgrunn strandsoner, skjermet av knausene langs åssiden i V og dels av selve hellingen i N (jfr. oversiktsskissen).

Ved forundersøkelsen ble lokaliteten avgrenset med totalt 19 prøvestikk, hvorav 14 var positive, over et vel 500 m² stort funnområde på den sydlige halvdel av flaten. Prøvestikkene K og E, med henholdsvis 32 og 15 avslag, antydte videre en mulig funnkonsentrasjon inntil de lave bergknausene på SØ-siden av flaten. Begge disse prøvestikkene ligger i en slak NØ-helling som fortsetter i form av et smalt "pass" inn mellom de omliggende bergknausene, ned mot en liten flate. Ved siden av den langgrunne strandsonen S for boplassen (beskrevet ovenfor) kan denne flaten ha vært boplassens andre strandsoner, som i ly av bergknausene har vært godt skjermet for vind fra N og V.

UNDERSØKELSESMETODE

Med utgangspunkt i Lasse Jakslands forundersøkelse og terrenget rundt den antatte funnkonsentrasjonen, valgte vi å legge ut målesystemet slik at profilene ga et best mulig bilde av boplassens beliggenhet i forhold til de viktigste terrengformasjonene. Koordinatsystemet ble lagt ut med en N/S-gående x-akse med økende verdier mot N (NNØ) og en Ø/V-gående y-akse med økende verdier mot Ø (ØSØ). Den N/S-gående hovedprofilen følger x-aksen med verdien 50y, mens den kortere Ø/V-gående tverrprofilen følger y-aksen med verdien 50x.

Forundersøkelsen ga lite funn i torvlaget, tolket som nivået 0-10 cm under overflaten. Det meste av torvlaget ble derfor fjernet over hele undersøkelsesområdet før utgravningen ble påbegynt (jfr. nedenfor). Det øvre skiktet ble tatt av maskinelt og det resterende med krafse og graveskje uten nærmere undersøkelser. Fra dette nivået ble boplassen utgravd i hele m²-ruter, som fikk x- og y-koordinater etter rutens SV-hjørne. Rutene ble gravd i 1 - 4 mekaniske lag á 10 cm tykkelse. Med unntak av kortere perioder hvor massen måtte tørrsålde (ved reparasjon av vannrørene) ble all masse vannsålde med 4 mm maskevidde.

Innledningsvis ble det åpnet to utgravningsfelter langs bergknausen SØ på flaten, et søndre (44-49,5x /50-58y) og et nordre (50-59x /50-57y), på henholdsvis 39,5 og 46 m², atskilt av en 0,5 m bred Ø/V-gående profilbenk. Disse feltene ble gravd i 2 - 4 lag og anses med dette på det nærmeste totalgravd. I forlengelsen av nordre felt ble det åpnet en 1 x 3 m lang sjakt (59-62x /50-51y), langs midten av "passet" mellom bergknausene, for å avgrense funnområdet mot N. Denne ble gravd i 1 - 2 lag. Videre åpnet vi et mindre felt, 15 m langt og 0,5-1,5 m bredt, langs V-siden av de to hovedfeltene og atskilt fra disse av en langsgående 0,5 m bred profilbenk. Dette feltet ble gravd i 1 - 2 lag. Utgravningen av dette vestre feltet ga svært lite funn og viste at så godt som hele funnkonsentrasjonen lå innenfor de to først åpne hovedfeltene.

Den kortere, tverrgående profilbenken (49,5-50x /50-57y) og en mindre del av den langsgående (53-57x /49,5-50y) ble siden utgravd, etter at profilene var dokumentert. Tilsammen ble det utgravd ca 102 m², fordelt på 125 gravningsenheter i tilknytning til hovedkonsentrasjonen lengst SØ på boplassflaten.

I tillegg til utgravningen av funnkonsentrasjonen lengst SØ på flaten ble det også foretatt en systematisk undersøkelse av det øvrige funnområdet lenger V på flaten (se oversiktsskissen). Her ble det gravd 8 prøveruter á 1 m² i 2 lag á 10 cm dybde. Prøverutene ble lagt ut systematisk med 5 m mellomrom, med utgangspunkt i samme koordinatsystem som hovedfeltene. En av prøverutene (45x /45y) ble utvidet med 1 m mot S og Ø for å undersøke en samling av stein i overflaten (rotvelt?). Disse to rutene ble gravd i bare ett lags dybde. Undersøkelsen av dette vestlige funnområdet viste, sammen med prøvestikkene fra forundersøkelsen, at det med stor sansynlighet ikke var flere funnkonsentrasjoner på flaten.

Utgravningen av funnkonsentrasjonen ble dokumentert ved plantegninger og foto på nivåene toppen av lag 2 og toppen av lag 3. Begge profilene ble tegnet, men ikke fotografert. Det øvrige funnområdet V for hovedfeltene ble kun dokumentert ved foto. Hele funnmaterialet er lagt inn på database, hvor funnene fra prøverutene har fnr. 1 - 69 og funnene fra hovedkonsentrasjonen fnr. 70 - ..*

LAGBESKRIVELSE

Lagfølgen viste en ordinær naturprofil over hele undersøkelsesområdet. Torvlaget var av 5 - 10 cm tykkelse, hvorav de øvre 5 - 8 cm ble fjernet uten nærmere undersøkelser før utgravningen ble påbegynt (jfr. ovenfor). Et grått, 1-10 cm tykt utvaskningslag ble kun påvist inntil berget i Ø, samt i tilknytning til de største rotsystemene i nordre felt. Dette ble stort sett fjernet sammen med torvlaget.

Lag 1 - 3 besto av bunnen av torvlaget og et rødbrunt til gulbrunt, 25 - 35 cm tykt grus- og steinblandet siltlag, bunnen av lag 3 og hele lag 4 av fin, grågul silt (jfr. profiltegningene). Generelt var det lite stein i lag 1, mye grus og stein i lag 2 og igjen mindre grus og stein i lag 3 og 4, ned mot og i det grågule siltlaget. Alle større steiner lå i samme nivå, i bunnen av lag 2 og på toppen av lag 3 (jfr. profiltegning og foto). Kulturlag ble ikke påvist.

Torvlaget besto hovedsaklig av nedfalte nåler og et stedvis ganske tett flettverk av granrøtter. Røttene fortsatte også ned i de underliggende gravelagene og var et ikke ubetydelig hinder under utgravningen, særlig i det nordre utgravningsfeltet hvor det sto mange store grantrær (jfr. oversiktsskissen i målestokk 1:100). Disse omfattende og kompakte rotsystemene må antas å ha påvirket funnfordelingen i dette området (jfr. om funnspredningen nedenfor).

Like under torvlaget kunne det stedvis skilles ut et 2 - 20 cm tykt, rødbrunt siltblandet skikt over det gulbrune grus- og steinholdige siltlaget. Dette rødbrune skiktet kunne følges langs den N/S-gående hovedprofilen, hvor det var tydeligst i søndre felt (45-49,5x). I nordre felt ble det mer uklart og forsvant helt N for 53x. I områder hvor dette

ikke kunne skilles ut som et eget "lag" var hele skiktet mellom torven og den grågule silten i bunnen iblandet gule og grålige spetter, trolig forårsaket av nedbrutte granrøtter.

Det rødbrune skiktet var spesielt godt synlig langs midten av tverrprofilen (51,5-55y), hvor det var inntil 20 cm tykt og mer brunlig av farge (se profiltegningen). Kanskje kan dette indikere at sentrum av boplassen opprinnelig har ligget i et naturlig (eller tildannet) søkk i terrenget, som senere er fylt opp av løsmasser. Denne tolkningen støttes til en viss grad av den vertikale funnspredningen, da hoveddelen av funnene i dette området lå noe dypere enn i områdene rundt.

Området rundt midten av tverrprofilen og et stykke inn i det sydlige utgravningsfeltet var også det eneste området hvor en kunne skille ut et entydig orangefarget anrikningslag, umiddelbart under det rødbrune skiktet (markert med stiplet linje på profiltegningen). Det bevarte anrikningslaget kan trolig tolkes som en indikasjon på at dette området ikke er like forstyrret av røtter som områdene rundt, jfr. situasjonen på undersøkelsestidspunktet (oversiktsskissen 1:100). Inntrykket av en fordypning midt i tverrprofilen kan derfor tildels skyldes at det har vært mindre rotaktivitet i dette området.

NOEN HOVEDTREKK VED FUNNSPREDNINGEN

Hoveddelen av funnmaterialet, trolig mellom 2/3 og 3/4 av det totale materialet, lå i nordre felt. Lag 2 ga det høyeste gjennomsnittet i begge feltene, med ca. 25 avslag pr.rute i søndre felt og vel 60 i nordre felt. Gjennomsnittet for lag 1 og 3 var henholdsvis 10-15 avslag pr. rute i søndre felt og 35-45 i nordre felt, med unntak av ruten av 53x /55y med over 300 funn i lag 3.

I nordre felt syntes funnmaterialet hovedsaklig å kunne knyttes til to større konsentrasjoner, en like innenfor midten av tverrprofilen og en inntil og mellom bergknausene på Ø-siden av feltet. Begge disse konsentrasjonene avtegnet seg tydeligst i de dypere gravelagene, noe som trolig skyldes at de store granrøttene i dette området har forårsaket forsyrelser i det øvre funnskiktet. Lag 4 ble bare gravd i rutene like N for tverrprofilen (50x /50-54y) hvor funnskiktet var dypest og i den mest funnrrike ruten fra lag 3 (53x /55y).

I søndre felt var funnene generelt mer jevnt fordelt enn i det nordre, med flest funn i området nærmest tverrprofilen og langs midten av feltet. I lag 2 og 3 kunne en se en gradvis forskyvning av de høyeste funnverdiene fra V mot Ø langs midten av feltet. I disse lagene økte også funnene i den aller sydligste delen av feltet, hvor en kan anta at funnområdet fortsetter et stykke videre mot S, ut av utgravningsfeltet (jfr. nedenfor). Den mest funnrrike ruten (48x /52y) lå NV for og like inntil en stor, jordfast stein på NØ-siden av feltet.

STRUKTURER

Med unntak av en del store, jordfaste steiner og en større steinsamling i overflaten like SV for utgravningsfeltene (se oversiktskissen 1:100) var det totalt sett lite stein i det vestre funnområdet, mens det var forholdsvis mye stein i området rundt funnkonsentrasjonen lengst SØ på flaten. De fleste større steinene lå her i utkanten av selve funnkonsentrasjonen, inntil og mellom bergknausene, mens mindre steiner lå spredt over hele utgravningsfeltet (jfr. plantegninger og foto). Det er derfor nærliggende å tolke dette som at boplassflaten bevisst er blitt ryddet for større stein før lokaliteten ble tatt i bruk.

I søndre felt lå de større steinene relativt samlet inntil bergryggen langs Ø-siden av feltet. Denne steinrekken kunne videre følges gjennom tverrprofilen og frem til ca midt foran det fremstikkende svaberget SØ i nordre felt. I øvrige deler av nordre felt lå de større steinene dels spredt over den nordlige halvdel av feltet, ned mot "passet" mellom bergknausene og dels i åpningen mellom bergknausene lengst Ø i feltet. Utenfor disse områdene med store steiner avtok også funnmengden betraktelig i begge feltene.

En del skjørbrent stein ble påvist i begge feltene, hvorav den største mengden lå i nordre felt, men uten å danne klare konsentrasjoner. Hoveddelen lå i lag 2, som også var det mest funnrrike laget. I nordre felt lå disse dels spredt over midtre del av feltet og dels mellom de større steinene lenger N i feltet, men hovedsaklig innenfor den ytre halvsirkelen av større stein. Dette forholdet fremgår også av profiltegningen, hvor en liten konsentrasjon av skjørbente steiner forsvinner inn i profilen ved 54x, mens de større, antatt ryddete steinene ses ved 58-59x.

I nordre felt, særlig i nordre og østre del av feltet, kunne det flere steder påvises en klar sammenheng mellom mindre samlinger av skjørbrent stein og funn av brente bein, oftest sammen med en generell økning i funnmengden. Nordre og østre del av nordre felt synes derfor å kunne tolkes som avfalls- og utkastområder for et sentralt beliggende "aktivitetsområde" midt på boplassflaten. Boplassens suverent mest funnrrike rute (53x /55y) lå like N for svaberget, lengst Ø i nordre felt og tilhører med dette det antatt østre utkastområdet. Denne ruten ble liggende helt i utkanten av det undersøkte området, men på grunn av funnmengden må funnområdet her antas å fortsette ytterligere et stykke inn mellom bergknausene.

Det samme syntes å være tilfelle lengst S (SSØ) i søndre felt, hvor en mulig økning av skjørbrente steiner syntes å falle sammen med en økning i funnmengden. I dette området ble det ikke påvist brente bein, men både brent og ubrent flint. På grunn av funnmaterialets karakter (se nedenfor) og funnene av skjørbrent stein, synes dette området å ha lignende karakter som de antatte utkastområdene i nordre felt, men i langt mindre omfang. Det er derfor lite trolig at denne økningen i funnmengden, som også her ligger i utkanten av utgravningsfeltet, skal tolkes som en egen konsentrasjon eller tilhørende en sekundær bosetningsfase på samme lokalitet.

Det ble ikke funnet konkrete anleggspor, trekull eller fyllskifter som kunne tolkes som sikre spor etter ildsteder, selv om funnmaterialet entydig tilsier at det må ha vært ett eller flere ildsteder på boplassen. Blandt områdene innenfor utgravningsfeltene

som synes mest aktuelle for lokalisering av et eventuelt ildsted er området rundt rutene 50x /52-53y, hvor det var en generell økning av brent flint, samt funn av både brente bein og skjørbrent stein. I dette området ble det også funnet flere helt hvitbrente flintstykker i lag 3 og 4, bl.a. to mikroflekker. Hvitbrent flint er ofte en god indikasjon, men mangelen av sikre anleggsspor gjør at tolkningen må betraktes som usikker.

FUNNMATERIALET

Størstedelen av funnmaterialet var av flint med et mindre innslag av chert. I tillegg ble det funnet avfall, kjerner og småredskaper av bergkrystall, røykkvarts og ulike typer kvarts og kvartsitt. Ved siden av disse mer vanlige råmaterialene ble det funnet store ubearbeidede stykker, produksjonsavfall, to kjerner og et stort 'eggredskap' av en omdannet metarhyolitt, som stort sett synes å ha vært brukt på samme måte som flint. Dette råmaterialet ble også funnet på den noe yngre boplassen Kvestad lok. 2, like nedenfor, hvor det har vært brukt på samme måte og i et betydelig større omfang enn på lok. 3 (se innberetning av Katherine Bless Karlsen i Top.ark.). Over hele funnområdet ble det også funnet redskaper, avslag og andre avfallsstykker etter bearbeiding av sandstein, diabas, hornfels og ulike vulkanske og porfyriske bergarter.

Flintavfallet besto hovedsaklig av avslag og splinter, samt en forholdsvis stor andel ubestemmelige stykker, som i likhet med store deler av det øvrige materialet bar tydelige spor etter frostsprengning. Dette kan trolig ses i sammenheng med at mange av de større, antatt ryddete steinene like foran svaberget sto på høykant, noe som indikerer stor frostaktivitet i jorden (tele). Denne frostaktiviteten kan ha påvirket funnspredningen, både i dette området og på andre deler av boplassflaten. Det øvrige avfallmaterialet besto av flekker og mikroflekker, uregelmessige og bipolare kjerner, samt ulike typer plattforformkjerner, hvorav de aller fleste har vært benyttet til mikroflekkeproduksjon. Mange av de større flekkene syntes imidlertid å stamme fra de samme kjernene som de største avslagene og var stort sett av grovere flint eller chert.

En særlig tallrik funngruppe var mikroflekkene, som alene utgjorde over 8 % av det totale flintavfallet. Denne andelen må antas å ha vært enda større, da de omfattende frostskadene kan ha fordoblet det opprinnelige antallet avfallsstykker. De aller fleste mikroflekkene, i likhet med de minste flekkene, var regelmessige med parallelle rygger og sidekanter, noe som sammen med koniske mikroflekkeblokker, ryggflekker og kjernefragmenter fra plattormkjerner, viser en fullt utviklet mikroflekketeknikk. Mikroflekkene lå spredt over det meste av boplassen, men de fleste kunne likevel knyttes til to konsentrasjoner i nordre felt, en midt på boplassflaten og en i tilknytning til "utkastområdet" lengst Ø i feltet, inntil og mellom bergknausene. I begge disse områdene ble det også funnet konsentrasjoner av splinter og avslag.

Av småredskapene var avslag, flekker, mikroflekker og fragmenter med kantretusj eller bruksspor den største gruppen. Det ble også funnet et relativt stort antall ende- og sideskrapere, hvorav de fleste var tildannet på avslag. Videre ble det funnet seks stikler, med både kant-, midt- og tverrstikler representert, samt fire flekker og fem

avslag med skrå eller skråbuert enderetusj, ett slipt stykke, to avslag og en flekke med hakk eller tanning og tilsammen seks borspisser. Borspissene var dels (tilslåtte ?) stykker med trekantet tverrsnitt og bare svak eller moderat propellretusj tilkommet ved bruk, og dels flekkelignende avslag med kraftig intensjonell retusj langs begge sidekantene, men uten propellretusj.

Redskapene og kjernene lå spredt over hele boplassområdet. For begge disse funngruppene syntes også større deler av den ytre randsonen rundt boplassområdet å ha vært benyttet som "utkastområde", særlig områdene med ryddet stein. I denne sonen, lengst N og Ø i nordre felt og Ø og SØ i søndre felt, lå mange kjerner og redskaper, bl.a. alle borspissene og skrapereggfragmentene. De fleste redskapene lå imidlertid i og rundt midten av boplassflaten. Mange av flekkene med kantretusj eller bruksspor ble også funnet lengst S i søndre felt. Videre ble så godt som samtlige avslag og flekker med skrå og skråbuert enderetusj, typer som vanligvis tolkes som kniver, funnet i søndre felt.

Av bergartsmaterialet ble et avslag med slipespor, en prikkhugd trinnøks med slipt egg og en grovere tilslått nøstvetøks funnet i nordre felt, alle av diabas. Videre ble det funnet tre mulige økseemner og/eller -fragmenter av hornfels, men med så forvitrete overflater at det ikke var mulig å foreta sikre typebestemmelser. I tillegg ble det funnet et ganske stort sandsteinsmateriale, hvorav 9 slipesteinsfragmenter og 15 fragmenter av sandsteinskniver, samt avslag og andre typer avfallsmateriale som indikerer både tilvirkning og bruk av redskapene på stedet. Slipesteinene og avfallsmaterialet lå hovedsaklig i nordre felt og stort sett i de samme områdene som øksene og det øvrige bergartsmaterialet. Sandsteinsknivene lå overveidende i østre halvdel av nordre felt og rundt midten av søndre felt. Både flintknivene og sandsteinsknivene syntes dermed å konsentrere seg til søndre del av boplassflaten.

Av øvrige redskaper kan nevnes en rund, bearbeidet rullestein med en noe flatere over- og underside. En tydelig bearbeidet grop var plassert sentralt på begge flatsidene, noe som gjør at dette kan tolkes som en påbegynt gravestokkstyngde. Slike tyngder er relativt vanlige som løsfunn, men skjeldne i boplasskontekst og har derfor tradisjonelt vært datert til yngre steinalder. I samme område, like N for tverrprofilen, ble det også funnet en mulig malestein med knusespor langs sidekantene (den kan derfor også ha vært brukt som knakkestein). Lengst S i søndre felt ble det funnet et mulig fragment av en kølle eller hakke, som ut fra formen kan være en enkelt- eller dobbelthakke med usikre rester av et skafthull i den bredeste enden. Disse tre funngruppene indikerer at det også kan ha vært drevet en eller annen form for sinking og kanskje også bearbeiding av plantematerialer i forbindelse med oppholdet.

I nordre felt ble det funnet en del brente beinfragmenter. Disse fulgte stort sett det øvrige funnmønsteret i dette feltet med spredte funn både i tilknytning til områder med funn av skjorbrente stein, det funnrrike området mellom bergknausene lengst Ø i feltet, samt i og rundt den sentrale funnkonsentrasjonen midt i boplassområdet. Det ble også funnet mindre konsentrasjoner av brente hasselnøttskall.

OPPSUMMERING OG DATERING

Det totale funnområdet var ca. 500 m². Av dette ble vel 100 m² utgravd, mens det resterende området ble undersøkt med testruter. Tilsammen er det her tatt ca. 20 prøvestikk og gravd 8 (10) prøveruter. Dette området må derfor betraktes som relativt godt undersøkt, uten at det kunne påvises ytterligere funnkonsentrasjoner.

Funnområdet synes istedet å danne en litt ujevn vifteform, med den bredeste enden orientert mot strandsonen i S og gradvis avsmalnende mot NØ, i retning av boplassens hovedkonsentrasjon og området umiddelbart V for denne. Dette kan antyde at aktivitetene på boplassen har vært orientert mot marine ressurser og at den langgrunne strandsonen like S/SV for selve boplassen har vært det viktigste utgangspunktet for denne aktiviteten. Slik boplassen ligger i terrenget, med god utsikt over hele det indre fjordområdet (og lite annet), er det også naturlig å tolke boplassens beliggenhet som i første rekke orientert mot ressursene i fjorden, fiske og fangst av sjøfugl og -pattedyr.

Nesten alle de større steinene lå i utkanten av boplassflaten, noe som tyder på at boplassflaten er ryddet for stein før lokaliteten ble tatt i bruk. Fordelingen av avfall og redskaper tyder videre på at ulike aktiviteter har foregått på ulike deler av boplassområdet. Produksjon og vedlikehold av redskaper synes hovedsaklig å ha foregått i den (midtre og) nordlige halvdel av boplassområdet, hvor også det meste av avfallet er deponert, mens bruken av reskapene trolig kan knyttes til et aktivitetsområde på midtre og sydlige del av boplassflaten. Dette kan indikere at organiseringen av boplassen i store trekk har vært den samme gjennom hele brukstiden. Funnmaterialet er derfor mest sansynlig tilkommet under ett enkelt opphold på lokaliteten og ikke som resultat av flere korte opphold, slik tilfellet synes å være på andre boplasser av tilsvarende størrelse (Ballin/Jensen, VARIA nr. 29, Oslo 1995).

Funnmaterialet er forholdsvis variert, samt med innslag av både vanlige og mer uvanlige funnkategorier og råmaterialer. Det synes derfor ikke å være direkte preget av materialknapphet. Funn av bl.a. bergartsøkser, sandsteinskniver, håndtaks kjerner og en stor andel mikroflekker gjør at lokaliteten typologisk kan plasseres innenfor steinalderens periode 3, Nøstvet, Mens både beliggenheten, ca. 67 m.o.h., og andre trekk ved funnmaterialet tilsier at boplassen trolig tilhører første del av denne perioden. Innsendte prøver av hasselnøtskall ga 14C-dateringene

Vedlegg: Fotoliste, Funnliste, Oversiktsskisser, Plan- og profiltegninger